

Warszawa, dnia 11 grudnia 2006 r..

MINISTER ŚRODOWISKA

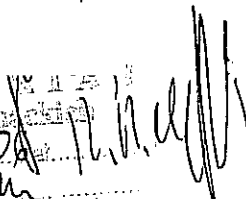
Jan Szyszko

DLOPiK op/pn-4102-9 -10959/06/tc

CABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 11.12.06

nr 6461 podpis

 CABINET MARSZAŁKA SENATU
 Biuro Prac Senackich
 Wpłynęło dn. 12.12.06
 nr 9369 podpis

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Adama Bieli z dnia 9 listopada 2006 r., przesłaną przy piśmie Pana Marszałka znak: BPS/DSK-043 -738/06 z dnia 16 listopada 2006 r., w sprawie wywłaszczenia właścicieli nieruchomości w Opaleniu, uprzejmie informuję.

Działki, których dotyczy sprawa pozbawione zostały statusu budowlanego już w roku 1948, w którym to Naczelna Rada Odbudowy Warszawy uchwalając „Plan zagospodarowania przestrzennego osiedla letniskowego Opaleń”, przeznaczyła ten obszar na cele użyteczności publicznej - gospodarkę leśną.

Kampinoski Park Narodowy został utworzony dnia 16 stycznia 1959 roku Rozporządzeniem Rady Ministrów (Dz. U. nr 17 poz. 91) oraz wydanym na jego podstawie zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w sprawie granic Kampinoskiego Parku Narodowego, w myśl którego Osiedle Opaleń włączono w granice Parku już jako działki leśne. Podstawą prawną była ustawa z dnia 7 kwietnia 1949 roku o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180).

Zgodnie z ówczesną definicją parku narodowego, z założenia obejmuje on rozległe tereny, o szczególnych wartościach dla interesu publicznego, na których zlokalizowane są dane twory przyrody. Park narodowy mógł zatem objąć również, poza gruntami Skarbu Państwa, prywatne tereny rolne, leśne jak i zabudowane. Należy również podkreślić, że przepis art. 13 ust. 3, przewidujący wymóg uzyskania zgody właściciela na włączenie do parku narodowego nieruchomości stanowiącej jego własność, bądź – w razie braku takiej

zgody - zastosowanie trybu wywłaszczenia za odszkodowaniem, został wprowadzony do ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody dopiero ustawą z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21), która to ustawa nowelizująca weszła w życie z dniem 2 lutego 2001 r. Zatem zarówno rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie utworzenia Kampinoskiego Parku Narodowego, jak i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 września 1997 r. w sprawie Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 132, z 28.X.1997), zostały wydane jeszcze zanim zaczął obowiązywać powyższy wymóg, zgodnie z obowiązującym w chwili ich wydania stanem prawnym.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1997 r. w sprawie Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz.U. nr 132 poz. 876), usankcjonowało granice Parku zaproponowane w planie ochrony. Powierzchnia Parku obejmuje obszar 38 544,33 ha.

W 1992 r. w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym uchwałą Rady Gminy Izabelin określono obszar Osiedla „Opaleń” jako teren leśny bez prawa zabudowy, w granicach Kampinoskiego Parku Narodowego. Projekt planu ochrony Kampinoskiego Parku Narodowego, opracowywany w latach 1992 –96, przewidywał możliwość wyłączenia Osiedla Opaleń z granic Parku. Nie zostało to jednak zrealizowane na skutek protestów organizacji ekologicznych oraz negatywnej opinii Wojewody Warszawskiego.

Pragnę także nadmienić, że Kampinoski Park Narodowy nie wydawał żadnych decyzji w sprawie budowy linii energetycznych biegnących przez teren Parku w uroczysku Opaleń a wybudowanych na przełomie lat 60-tych i 70-tych (nie wiadomo w związku z powyższym jak wyglądały uzgodnienia z poszczególnymi właścicielami działek). KPN opiniował jedynie kilkadziesiąt lat temu trasę planowanego przebiegu linii. Być może szczegółowa dokumentacja zachowała się w „energetyce”.

Informuję uprzejmie, że obszar ten stanowi mozaikę własności, około 80% powierzchni omawianego obszaru jest własnością Skarbu Państwa, a pozostałe to własność prywatna w granicach Parku.

Należy podkreślić, że właściciele powyższych terenów mają pełne prawo do gospodarczego wykorzystania nieruchomości oraz wykonywania prawa własności zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego. Natomiast problem przekształcenia w 1948 roku działek budowlanych na leśne może jedynie rozstrzygnąć Sąd powszechny.

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych i Obsługi Rady do Spraw Uchodźców w KPRM